

DR. RÉPÁSZKY MIKLÓS ÜGYVÉD

Budapesti 1. sz. Ügyvédi Iroda

Alapítva: 1948.

1146 Budapest, XIV. Ajtósi Dürer sor 5. III/1.

Telefon: (36-1) 317-4911, Telefax: (361) 317-5633

E-mail: ugyv1@hu.inter.net; repaszkmiklos@gmail.com

OTP VII. Kerületi Fiók 1077 Budapest, VII: Király u. 49.

Budapest, 2017. február 09.

Ügyszám: 32.568

Hivatkozási szám:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Budapest
Donáti u. 35-45.
Pf.773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/526 -0 /2017
Érkezett:	2017 FEBR 14.
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	<i>[Handwritten signature]</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A J.B.A. Építő- és Terápiás Gondozó Bt. (székhely: 1119 Budapest, Pajkos u. 14.) képviselője: **Janesch Péter ügyvezető** () **panaszt tevő** képviseletében, akinek jelen eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazását csatolom, az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő az Alkotmánybíróságról alkotott 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d. pontjára hivatkozva a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. IV. 21.068/2016/4. számú ítélete, valamint az ezen ítélettel helyben hagyott Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.425/2015/5/II. másodfokú ítélete és a Székesfehérvári Törvényszék 26.P.21.830/2014/10. számú ítélete megsemmisítése érdekében.

Kérem, hogy a t. Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról alkotott 2011. évi CLI. törvény 43. §. (1) bekezdése alapján állapítsa meg a hivatkozott bírói döntések Alaptörvény-ellenességét és a döntéseket semmisítse meg és szabja meg határozatában a megsemmisítés következtében eljáró bíróságok részére a szükség szerint lefolytatandó bírósági eljárást.

Bejelentem, hogy az alkotmányjogi panaszt tevő J.B.A. Építő- és Terápiás Gondozó Bt., mint felperes, a Fővárosi Törvényszék, mint alperes elleni ügyben az Alkotmánybíróságokról alkotott 2011. évi CLI. törvény 27. §. b. pontjában

meghatározott feltételeket teljesítette, a jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, számára jogorvoslati lehetőség már nincs biztosítva.

Az ügyet lezáró kúriai határozatot, azaz a Kúria Pfv. IV. 21.068/2016/4. számú határozatot az alkotmányjogi panaszt tevő részére a Kúria 2016. december 12. napján kézbesítette.

A t. Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi panaszt e kézbesítés napjától számított 60 napon belül terjeszti elő a J.B.A. Építő- és Terápiás Gondozó Bt.

A panaszt tevő szerint az eljáró bíróságok az alábbi, az Alaptörvényben meghatározott cikkekbe ütköző döntést hozták és ezért Alaptörvény-ellenesek:

- Az Alaptörvény 28. cikke, mely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik;
- Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak;
- Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését, mely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ INDOKOLÁSA

I.

Tényállás és a bíróságok eljárása

A J.B.A. Építő- és Terápiás Gondozó Bt. a [REDACTED] Kft-vel szemben fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 4.812.500.-Ft tőke és annak 2007. január 1-étől járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetése iránt.

A fizetési meghagyás ellentmondás hiányában jogerőre emelkedett.

A J.B.A. Építő- és Terápiás Gondozó Bt. a 2010. április 23-án jogerőre emelkedett fizetési meghagyásra figyelemmel 2010. június 18-án a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál végrehajtási eljárást kezdeményezett, átutalási végzés kibocsátását kérte.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. december 20-án meghozott végzésével a J.B.A. Építő- és Terápiás Gondozó Bt. kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította, indokolása szerint azért, mert a [REDACTED] Kft-t a Cégbíróság 2010. december 11-i hatállyal törölte a cégjegyzékből.

E végzéssel szemben a J.B.A. Építő- és Terápiás Gondozó Bt. fellebbezéssel élt. Másodfokon az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyták.

Ezt követően felperes a Fővárosi Törvényszékkel szemben kártérítés iránti keresetet terjesztett elő 4.812.500.-Ft tőke és annak 2007. január 1-étől járó törvényes mértékű kamata megfizetése iránt.

Előadta, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a Pp. 124. §. (1) bekezdésében meghatározott, a kérelem megvizsgálására előírt 30 napos határidőt nem tartotta be, azt többszörösen túllépte, ennek következtében a jogerős fizetési meghagyásban szereplő pénzüsszeg végrehajtása – időközben az adós cég névjegyzékből való törlése miatt – meghiúsult.

Felperes a Ptk. 339. §. (1) bekezdése és a Ptk. 349. §. (1) és (3) bekezdése alapján kérte a kártérítést.

Az alapeljárásban az alperes a kereset elutasítását kérte, a Székesfehérvári Törvényszék a felperes keresetét elutasította. Másodfokon a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta, felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria a bíróságok ítéleteit hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatását rendelte el. A megismételt eljárásban a felperes keresetét fenntartotta.

A Székesfehérvári Törvényszék a megismételt eljárásban meghozott ítéletével a keresetet ismét elutasította.

Az elsőfokú bíróság indokolásában megállapította, hogy a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az adós a bankszámláján rendelkezett pénzeszközzel, vagy egyéb olyan vagyonnal, amely a követelés kielégítéséhez elegendő fedezetet nyújtott volna.

A felperes által felajánlott bizonyítás eredménye alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli időszakban az adósnak bankszámlája nem volt, a felperes által előadott további bizonyítékok, bizonyítási indítványok pedig alkalmatlanok voltak arra, hogy az alperes mulasztásával okozati összefüggésben a kár bekövetkeztét az adós végrehajtható vagyonának létét a bizonyítékok alátámasszák.

Fellebbezés folytán a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla helyben hagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

Hivatkozott a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglalt útmutatásra és szerinte azt kellett vizsgálnia, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a kétségtelenül 2010. június 18-i kérelméhez képest 30 napon túl bírálta el a végrehajtási kérelmet, azonban a felperes nem tudta bizonyítani, hogy ha időben elrendelte volna a végrehajtási kérelmet, lett volna végrehajtható vagyona a [REDACTED] Kft-nek.

Felülvizsgálati kérelem folytán ismét a Kúriához került az ügy.

A Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria döntése és jogi indokai a következők:

A felperes a pénzkövetelés behajtása érdekében átutalási végzés hozatalát kérte a bíróságtól.

A Kúria szerint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 80. §. (1) bekezdése értelmében a végrehajtást kérő kérelmére végrehajtási lapot kell kiállítani.

Felperes végrehajtási lap kiállításával nem kérte a végrehajtást.

A perben igazolást nyert, hogy az érintett időszakban az adósnak nem volt bankszámlája, ebből levonta azt a következtetést a Kúria, hogy nem azért nem jutott felperes a pénzköveteléshez, mert a Bíróság késedelmesen intézkedett, hanem azért, mert az adósnak a pénzügyintézetnél pénzforgalmi számlája, vagy egyéb módon kezelt vagyona nem volt.

Amennyiben más vagyontárgya, ingósága, vagy ingatlana volt is az adósnak, azt az átutalási végzéssel nem lehetett volna a végrehajtás alá vonni és a felperes más módon pl. végrehajtási lap kiállításával nem kérte a végrehajtás elrendelését, ezért nincs okozati összefüggés a kár és a mulasztás között.

II.

A Kúria döntésének Alaptörvény-ellenessége

A Kúria határozata tételes jogszabályt sért.

A Végrehajtási törvény 7. §. (1) bekezdése az alábbi rendelkezést tartalmazza:

„A bírósági végrehajtás során a pénzkövetelést elsősorban a pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt, az adós rendelkezésére álló összegből ... kell behajtani.”

A 7. §. (2) bekezdése szerint: *„Ha előre látható, hogy a követelést a munkabérré illetve pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összegre vezetett végrehajtással nem lehet viszonylag rövid időn belül behajtani, az adós bármilyen lefoglalható vagyontárgya végrehajtás alá vonható.”*

A Kúria a Végrehajtási törvénynek ezen szakaszait figyelmen kívül hagyta.

E szakaszból nyilvánvaló és a töretlen bírói gyakorlat e nyilvánvaló összefüggést követi, hogy a gazdaság szervezetek egymás közötti perében a jogerős döntés végrehajtása iránti kérelmet nem lehet közvetlenül végrehajtási lap kiállításával kérni. Erre csak akkor kerülhet sor a Vht. 7. §. (1) bekezdése alapján, hogy ha az adós pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt, az adós rendelkezésére álló összegből bármilyen oknál fogva nem lehet a megítélt összeget végrehajtani.

Ezt követheti a végrehajtási lap kiállítása.

Felperes nem volt abban a helyzetben éppen alperes mulasztása folytán, hogy végrehajtási lap kiállítását kérhesse, mert a törvény betartásával azt kérte, hogy adós pénzforgalmi számlájáról emeljék le a kártérítés összegét.

Az eljáró bíróságnak időben közölnie kellett volna felperessel, hogy a beszédési megbízás nem járt sikerrel, ezért folytatható végrehajtási lap kiállításával a végrehajtási eljárás.

Az alperes mulasztásának az a következménye, hogy a felperest kiejtette abból a lehetőségből, hogy végrehajtási lap kérésével folytathassa a végrehajtást, mert időben elmulasztotta tisztázni, hogy az adós pénzforgalmi számlájáról sikeres végrehajtás folytatására sor került-e.

Egyáltalán alperes mindent elmulasztott, amit a végrehajtási eljárás során teljesítenie kellett volna, elzárta felperest attól a lehetőségtől, hogy a magyar bíróság által meghatározott jogerősen megítélt igényét érvényesítse.
Ezzel kárt okozott.

A Kúria azzal, hogy tételes jogszabályt sértett egy olyan perben, amelyben az egyik peres fél éppen a magyar bíróság, ez esetben a Fővárosi Törvényszék, olyan ítéletet hozott, amely a Magyar Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésébe ütközik: „A törvény előtt mindenki egyenlő.”

Ez a jogegyenlőség abban a perben, amelyben felperes egy gazdasági szereplő, míg az alperes az igazságszolgáltatás egyik alanya, e jogellenességét a Kúria ítéletével megsérült.

A Kúria ebben az ügyben a tételes jogszabálytól eltérő határozatot hozott és ezzel a Felek közötti egyenlőségre vonatkozó alkotmányos alapelvet, amelyet az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése világosan tartalmaz, megsértette.
E tekintetben a Kúria ítélete Alaptörvény-ellenes.

Alaptörvény-ellenes továbbá a Kúria döntése a 28. cikkel.

A Kúria határozata a jogszabályok szövegét nem annak céljával összhangban tartalmazta, ugyanis a végrehajtási jogszabályok célja a jogerősen megítélt ítélet állami kényszerrel történő végrehajtása.

Az eljárás során senki sem vitatta a Pesti Központi Kerületi Bíróság jogszabálysértését azzal, hogy a reá vonatkozó határidő elmulasztása miatt lehetetlenné tette a végrehajtás lefolytatását.

A jogszabálynak nem lehet olyan célja a végrehajtási szabályok között, amely ilyen eljárást lehetővé tenne.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság sem a józan észnek, sem a közjónak nem felelt meg, nem volt erkölcsös és nem szolgált gazdaságos célt.

Ezen okoknál fogva a bíróságok ítélete, amely egy gazdasági szereplő és az igazságszolgáltatásban részt vevő bíróság közötti per elbírálására vonatkozott, megsértette az ügyfélegyenlőség, a törvény előtti egyenlőség és a bíróságok jogalkalmazására vonatkozó alkotmányos szabályok betartására vonatkozó előírásokat.

Tisztelettel:

Dr. Répászky Miklós
ügyvéd
Budapesti 1. sz. Ügyvédi Iroda
1149 Budapest, Árpás, Dűres sor 5. II/1
Tel.: 017-441-1111